

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23Nt/52/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714010993
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medveď
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5714010993.1

Uznesenie

Okresný súd v Martine na verejnom zasadnutí dňa 14.10.2014 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Medveďa a prísediacich Jaroslava Dzureca a Štefana Pavlanského, v trestnej veci ods. U. F., o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného U. F., K.. XX.XX.XXXX B. Q., I. O. Q., G. Č.. X/X, v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na povolenie obnovy konania zo dňa 15.07.2014 v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 3T/124/2011, v ktorej bol rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 12.03.2013, sp. zn. 3T/124/2011, právoplatným dňa 02.07.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/57/2013 zo dňa 02.07.2013, uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov so zaradením na výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zamieta, lebo nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

odôvodnenie:

Odsúdený U. F. podal na tunajšom súde dňa 15.7.2014 návrh na povolenie obnovy konania, vo veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 3T/124/2011, v ktorej bol rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 12.3.2013 sp. zn. 3T/124/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. sp. zn. 1To/57/2013 zo dňa 2.7.2013 uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Vo svojom návrhu odsúdený poukázal na skutočnosť, že bol odsúdený podľa asperačnej zásady, ktorej časť bola vyhlásená Ústavným súdom SR za protiústavnú.

Podľa § 402 ods. 1 Tr. por. súd prejednal návrh na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí. Súd sa na verejnom zasadnutí oboznámil s podaným návrhom na povolenie obnovy konania; so stanoviskom obhajkyne ako aj prokurátora a podľa § 269 Tr. por. prečítal podstatný obsah pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3T/124/2011 ako i ďalšie listinné dôkazy pripojené v súdnom spise.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že na podanom návrhu v celom rozsahu trvá a obnovu konania navrhuje povoliť vo výroku o treste. V danom prípade mu bola zvýšená dolná hranica trestnej sadzby na 8 rokov a 8 mesiacov a následne mu bol uložený aj trest vo výmere 3 roky, teda v podstate dostal rovnaký trest ako bol uložený v zrušenom rozsudku teda 12 rokov. Ďalej sa pridrižoval vyjadrení svojej obhajkyne.

Prokurátor navrhol návrh na povolenie obnovy konania zamietnuť, nakoľko z rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/124/2011 zo dňa 12.3.2013 vyplýva, že nebola v danom prípade pri ukladaní trestu použitá tzv. asperačná zásada platná a účinná v čase pred nálezom Ústavného súdu č. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012. V danom prípade je zrejmé z rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý bol tiež potvrdený

uznesením Krajského súdu v Žiline, že súdy sa pri ukladaní trestu s týmto nálezom Ústavného súdu SR vysporiadali.

Obhajkyňa navrhla, aby súd povolil obnovu konania podľa § 400 Tr. por., a to vo výroku o treste. V danom prípade bola použitá asperačná zásada v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák., pričom ďalej poukázala na skutočnosť, že odsúdenému bol uložený rozsudkom zo dňa 12.3.2013 sp. zn. 3T/222/2012 trest vo výmere 3 rokov, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť 8.6.2013. Vo vzťahu k rozhodnutiu vo veci sp. zn. 3T/124/2011 sa jedná o novú skutočnosť v tom čase súdu neznámu. V rámci ukladania trestu bola zvyšovaná horná ako aj dolná hranica trestnej sadzby, čo vyplýva zo samotného rozsudku. Má za to, že aplikácia oboch týchto zákonných ustanovení, zvýšenie hornej ako aj dolnej hranice trestnej sadzby bola pre odsúdeného neprimerane prísna, už vzhľadom na výmeru základnej trestnej sadzby podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. teda 7-12 rokov.

V zmysle ustanovenia § 297 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na verejnom zasadnutí, a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na verejnom zasadnutí vykonané.

Na podklade spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3T/124/2011 súd zistil, že ods. U. F. bol rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 3T/124/2011-281 zo dňa 12.3.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/57/2013-323 zo dňa 2.7.2013 uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 2 Tr. zák. účinného od 21.12.2012 a § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, v znení neskorších predpisov, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť v zmysle čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutia súdu príp. prokurátora uvedené v Trestnom poriadku. Obnovu konania možno povoliť len ak súd zistí splnenie zákonných podmienok obnovy v zmysle § 394 Tr. por. V danom prípade návrh na povolenie obnovy konania bol podaný oprávnenou osobou - odsúdeným a smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, proti ktorému je návrh prípustný. Súd preto skúmal, či v danom prípade existujú zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania uvedené v § 394 Tr. por., pričom zistil, že takéto podmienky nie sú splnené.

Odsúdený a obhajkyňa návrh na povolenie obnovy konania v podstate odôvodnili jednak skutočnosťou, že pri ukladaní trestu bola použitá tzv. asperačná zásada podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. ako i tým, že rozsudkom OS Martin sp. zn. 3T/222/2012 zo dňa 12.3.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.5.2013 bol odsúdenému U. F. uložený ďalší súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, pričom toto rozhodnutie bolo vo vzťahu ku konaniu sp. zn. 3T/124/2011 skutočnosťou skôr neznámou, vzhľadom na ktorú je trest uložený v konaní sp. zn. 3T/124/2011 v zrejmom nepomere k závažnosti činu a pomerom odsúdeného podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Pre povolenie obnovy konania je okrem podania návrhu oprávnenou osobou potrebné splniť niektorú z podmienok uvedených v citovanom ustanovení Tr. por., teda musia byť preukázané skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli súdu skôr neznáme a tieto musia zároveň samy o sebe alebo v spojení so

skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k inému rozhodnutiu (o vine či v danom prípade o treste), než ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie. Skutočnosťou skôr neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý síce nie je dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutočného stavu veci a spravidla ho bude potrebné preukazovať ďalšími dôkazmi. V zmysle vyššie citovaného ust. § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR, v znení neskorších predpisov, je osobitným dôvodom obnovy konania aj strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia.

Podľa § 41 ods. 2 veta prvá Tr. zák. platného a účinného pred vyhlásením nálezu ÚS sp. zn. PL. ÚS 106/2011, „ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“. Nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 bolo vyslovené, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou "súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody" nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. slová v texte za bodkočiarkou "súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody", dňom vyhlásenia nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stratilo účinnosť a po uplynutí šiestich mesiacov od vyhlásenia nálezu v Zbierke zákonov platnosť. Nálezom ústavného súdu teda nedošlo k rozhodnutiu o protiústavnosti celého § 41 ods. 2 Tr. zák., ale len časti vety prvej druhého odseku v texte za bodkočiarkou "súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody".

V prejednávanej veci pri ukladaní súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 9 rokov boli súdom aplikované ustanovenia § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 2 Tr. zák. účinného od 21.12.2012 a § 42 ods. 1 Tr. zák. Obv. U. F. bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu - zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., pričom v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. mu bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody, za súčasného zrušenia výrokov o treste - rozsudku OS Martin sp. zn. 2T/106/2010 zo dňa 8.3.2011 právoplatného 8.3.2011; trestného rozkazu OS Martin sp. zn. 13T/2/2010 zo dňa 9.7.2010 právoplatného 21.8.2010; trestného rozkazu OS Martin sp. zn. 2T/168/2009 zo dňa 29.10.2009 právoplatného 14.11.2009. Teda už zo samotného výroku o treste, ale aj z odôvodnenia rozsudku i uznesenia nadriadeného súdu je nepochybné, že pri ukladaní súhrnného trestu bolo síce použité aj ust. § 41 ods. 2 Tr. zák., avšak v takom znení ako bolo modifikované vyššie uvedeným nálezom ústavného súdu. Zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu t.j. zo 7 rokov na 8 rokov a 8 mesiacov bolo vykonané s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. tzn. v dôsledku prevahy priťažujúcich okolností, a to pri výpočte v zmysle § 38 ods. 8 Tr. zákona. Keďže pri ukladaní trestu odsúdenému nebola použitá asperačná zásada v znení platnom a účinnom do vyhlásenia nálezu ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 106/2011 v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 21.12.2012, tento osobitný dôvod obnovy konania v zmysle § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov nie je daný.

Pokiaľ ide o druhý dôvod, ktorým obhajoba odôvodnila návrh na povolenie obnovy konania, a to odsúdenie rozsudkom OS Martin sp. zn. 3T/222/2012 zo dňa 12.3.2013 právoplatným dňa 18.5.2013, nejedná sa o dôvod pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., nakoľko nejde o skutočnosť súdu skôr neznámu, vzhľadom na ktorú by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Zo súdneho spisu je celkom zrejmé, že nadriadenému súdu bol pri rozhodovaní o odvolaní známy rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/222/2012 zo dňa 12.3.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.5.2013. Týmto rozsudkom bol ods. U. F. uznaný za vinného z prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1 Tr. zák., za čo bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením na výkon trestu do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. V rámci výroku o súhrnnom treste bol podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušený výrok o treste v rozsudku OS Martin sp. zn. 2T/61/2010 zo dňa 18.5.2010, právoplatného dňa 18.5.2010. Krajský súd v Žiline v odôvodnení uznesenia č. k. 1To/57/2013-323 zo dňa 2.7.2013, ktorým zamietol odvolanie obžalovaného proti rozsudku OS Martin č. k. 3T/124/2011-281 zo dňa 12.3.2013, okrem iného tiež uviedol, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky na uloženie

súhrnného trestu aj vo vzťahu k výroku o treste rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/61/2010 zo dňa 18.5.2010, nakoľko medzi teraz súdeným zločinom lúpeže (spáchaným dňa 6.1.2009) a zločinom lúpeže, ktorý obžalovaný spáchal dňa 12.2.2010 neexistuje viacčinný súbeh, keďže tento súbeh bol prerušený vyhlásením prvého odsudzujúceho trestného rozkazu Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/168/2009 (obžalovanému doručený dňa 5.11.2009). Skutočnosť, že odsúdený považuje uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov (spolu s ďalším právoplatne uloženým trestom vo výmere 3 roky) za neprimerane prísny nie je sama o sebe zákonným dôvodom pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 Tr por. Súd v rámci rozhodovania o návrhu na povolenie obnovy konania nezisťuje správnosť resp. zákonnosť či odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia. Posudzovanie takýchto otázok v rámci konania o povolenie obnovy by prekračovalo jeho zákonný rámec a účel, ktorý vyplýva z ustanovení Trestného poriadku. Súd je oprávnený len posúdiť otázku, či nová skutočnosť, alebo dôkaz, ktorá bola súdu skôr neznáma, by mohla odôvodniť iné rozhodnutie ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie. Nakoľko takáto nová skutočnosť alebo dôkaz nebola preukázaná, súd návrh ods. U. F. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 3T/124/2011 ako nedôvodný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať sťažnosť v lehote do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline.